

[Ove Hansen.]

taler om en omlægning eller en lettelse af ejendomsskatterne, enten det er til stat eller kommune, eller det gælder grundstigningsskylden, at enhver lettelse skal betales eller overføres på de personlige skatter. I det øjeblik man fjerner disse ting, som venstre og de konservative ønsker, tror jeg, at der kommer langt, langt højere priser på ejendommene, ikke mindst i Københavns amt. Jeg tror, at den vej, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen anviser, ville betyde en virkelig fordyrelse af ejendommene, ikke mindst i forstadskommunerne.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen i dag tillod sig at komme med nogle spørgsmål, som jeg ikke havde ventet, det ærede medlem ville have stillet her fra talerstolen. Det ærede medlem stillede nogle direkte spørgsmål til finansministeren, som jeg ikke skal blande mig i, men det ærede medlem ville gerne høre socialdemokratiets stilling til spørgsmålet om grundstigningsskylden. Jeg har ved min tale i dag sagt, at socialdemokratiet er villig til at drøfte problemerne omkring grundstigningsskylden. Vi er klar over de ulemper, der findes, og vi er villige til at få dem fjernet i den nugældende lovgivning. Vi er villige til i et udvalgsarbejde at tage hele problemet op til drøftelse.

Socialdemokratiet har hidtil stået på det standpunkt, at vi skal have grundstigningsskyld her i vort land. Vi har ikke ændret vort standpunkt. Vi er klar over, at disse skævheder, som man har talt om, må vi rette. Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen siger, det kunne være interessant at høre vor stilling, da to af medlemmerne i vor gruppe, det ærede medlem hr. Holger Eriksen og det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, har andre opfattelser, og det skal da erkendes at, det har de. Vi træffes tit til møder, ærede medlem, og dér har det ærede medlem somme tider bebrejdet mig, at vi i vor gruppe altid er så partitro. Nu har man et par her, der måske har afvigende meninger; det synes jeg de skulle have lov til at have.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen havde ikke meget tilovers for grundstigningsskylden. Det er egentlig lidt ejendommeligt. Jeg har haft lejlighed til at

ligge i Rigsdagstidende for 1950, da man foretog den store reform i loven om grundstigningsskyld. Af den fik jeg den opfattelse, at venstre og også det ærede medlem var meget stærkt interesseret i de skærpede bestemmelser, der blev resultatet i 1950, og man stemte for lovforslaget. Jeg har også den opfattelse, at man gerne havde set, at de konservative ville have medvirket dertil, men det ville de altså ikke.

Ja, jeg kan slutte hermed og vil gerne endnu en gang understrege, at socialdemokratiet gerne ser, at vi nu går til en virkelig drøftelse af hele problemet omkring grundstigningsskylden.

Axel Kristensen: Den fremstilling, det ærede medlem hr. Ove Hansen gav af min stilling til loven om grundstigningsskyld, er helt forkert. Vi havde den lov til behandling i en to-tre år, før det endte med, at den blev gennemført i 1949. I tre år sled vi for at blive af med de værste fejl. Jeg sagde, jeg ville stemme for den, selv om jeg principielt var modstander af den. De indrømmelser, vi fik, var meget væsentlige, men man ville kun give os dem, mod at vi stemte for lovforslaget. Senere har man så i høj grad nedbrudt de lempelser, vi fik. Derfor må det ærede medlem hr. Holger Eriksen gerne takke mig for den indsats, jeg gjorde. Jeg gjorde et betydeligt arbejde for at gøre loven rimelig. Vi fik så væsentlige indrømmelser, at det konservative folkeparti, der stemte imod, i deres betænkning skrev, at selv om de måtte erkende, at venstre ved at stemme for havde opnået meget betydelige indrømmelser, mente de alligevel ikke, at de kunne stemme for den. Det er sandheden om den sag; den skal ikke forvrænges.

Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen vil jeg gerne takke, fordi han nu argumenterer, ganske som vi har gjort hele tiden. Det kan vi være meget glade for. Men jeg synes, at det ærede medlem indtog en dobbeltstilling ved det ene øjeblik at sige, at det ikke var tilbud og efterspørgsel, der bestemte det, men dernæst sagde, at køberen var prisgivet, og at vi var i sælgers marked; han kunne bestemme, hvad han ville. Det er netop, fordi udbuddet er for lille, ellers kunne han ikke gøre det. Når vi får de forkerte huslejer, er det også tilbud og efterspørgsel, der bestemmer det, fordi ud-